

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Marek 1:40-42 ⁴⁰Tu k němu přišel malomocný, padl [před ním] na kolena a prosil ho: “Chceš-li, jsi mocen mne očistit.” ⁴¹Ježíš, hluboce pohnut, vztáhl svou ruku, dotkl se ho a řekl mu: “Chci, buď očištěn.” ⁴²A [když to řekl,] hned od něho malomocenství odešlo a byl očištěn.

Of all diseases known in the East the leprosy was most dreaded. Its incurable and contagious character, and its horrible effect upon its victims, filled the bravest with fear. Among the Jews it was regarded as a judgment on account of sin, and hence was called “the stroke,” “the finger of God.” Deep-rooted, ineradicable, deadly, it was looked upon as a symbol of sin. By the ritual law, the leper was pronounced unclean. Like one already dead, he was shut out from the habitations of men. Whatever he touched was unclean. The air was polluted by his breath.... DA 262.1

DA – Touha věků 262.1 Malomocenství bylo na Východě nejobávanější nemocí. Jeho nevyhléditelnost, nakažlivost a strašlivé stopy, jimiž poznamenávalo své oběti, děsily i ty nejstatečnější. Židé v něm viděli trest za hříchy, a proto je nazývali „ranou“ nebo „Božím prstem“. Malomocenství bylo smrtelnou nemocí, pronikalo do celého těla a nedalo se vyléčit. Bylo vnímáno jako symbol hříchu. Podle obřadního zákona byl malomocný prohlášen za nečistého a potom vykázán z vesnice či města, jako kdyby už byl mrtvý. Všechno, čeho se dotkl, bylo nečisté. Svým dechem znečišťoval vzduch.... (srv. TV 163.1)

Away from his friends and his kindred, the leper must bear the curse of his malady. He was obliged to publish his own calamity, to rend his garments, and sound the alarm, warning all to flee from his contaminating presence. The cry, “Unclean! unclean!” coming in mournful tones from the lonely exile, was a signal heard with fear and abhorrence. DA 262.2

DA – Touha věků 262.2 Malomocný musel snášet svůj těžký úděl daleko od přátel a příbuzných. Musel upozorňovat na své neštěstí, roztrhnout své roucho a každého hlasitým voláním varovat, aby se mu vyhnul. Žalostné výkřiky: „Nečistý! Nečistý!“ které se ozývaly z osamělého vyhnanství, naháněly strach a hrůzu. (srv. TV 163.2)

In the region of Christ’s ministry, there were many of these sufferers, and the news of His work reached them, kindling a gleam of hope. But since the days of Elisha the prophet, such a thing had never been known as the cleansing of one upon whom this disease had fastened. They dared not expect Jesus to do for them what He had never done for any man. There was one, however, in whose heart faith began to spring up. Yet the man knew not how to reach Jesus. Debarred as he was from contact with his fellow men, how could he present himself to the Healer? And he questioned if Christ would heal *him*. Would He stoop to notice one believed to be suffering under the judgment of God?... DA 262.3

DA – Touha věků 262.3 V oblasti, kde Kristus působil, trpělo touto nemocí mnoho lidí. Když se k nim donesly zprávy o Jeho činech, svitla jim jiskřička naděje. Od dob proroka Elíši však ještě žádný malomocný uzdraven nebyl. Neodvažovali se očekávat od Ježíše něco, co dosud pro nikoho nevykonával. Byl mezi nimi jeden muž, v jehož srdci začala klíčit víra. Nevěděl však, jak se má k Ježíši dostat. Jak se mohl ukázat tomuto Lékaři, když se nesměl stýkat ani se svými bližními? Přemýšlel, zda by ho Kristus vůbec uzdravil. Sklonil by se k člověku, kterého podle názoru všech ostatních stihl Boží soud?... (srv. TV 163.3)

Jesus is teaching beside the lake, and the people are gathered about Him. Standing afar off, the leper catches a few words from the Saviour’s lips. He sees Him laying His hands upon the sick. He sees the

lame, the blind, the paralytic, and those dying of various maladies rise up in health, praising God for their deliverance. Faith strengthens in his heart. He draws nearer and yet nearer to the gathered throng. The restrictions laid upon him, the safety of the people, and the fear with which all men regard him are forgotten. He thinks only of the blessed hope of healing. DA 263.1

DA – Touha věků 263.1 Ježíš učí u jezera lid, který se tam kolem něho shromáždil. Postižený muž stojí opodál. Zaslechl několik Spasitelových slov a vidí, jak vkládá ruce na nemocné. Sleduje, jak chromí, slepí, ochrnutí a různými smrtelnými nemocemi postižení lidé vstávají a chválí Boha za své uzdravení. Víra v jeho srdci sílí. Stále více se přibližuje ke shromážděnému zástupu. Zapomíná na zákazy, na bezpečnost lidí i na hrůzu, kterou jim svým zjevem nahání. Vidí jen naději na uzdravení. (srv. TV 164.1)

He is a loathsome spectacle. The disease has made frightful inroads, and his decaying body is horrible to look upon. At sight of him the people fall back in terror. They crowd upon one another in their eagerness to escape from contact with him. Some try to prevent him from approaching Jesus, but in vain. He neither sees nor hears them. Their expressions of loathing are lost upon him. He sees only the Son of God. He hears only the voice that speaks life to the dying. Pressing to Jesus, he casts himself at His feet with the cry, "Lord, if Thou wilt, Thou canst make *me* clean." DA 263.2

DA – Touha věků 263.2 Je na něho ošklivý pohled. Nemoc ho znetvořila a jeho rozkládající se tělo vzbuzuje odpor. Lidé před ním s hrůzou ustupují. Tlačí se jeden přes druhého a snaží se utéct, jen aby s ním nepřišli do styku. Někteří se mu snaží zabránit v tom, aby se dostal k Ježíši, ale marně. Malomocný nevidí ani neslyší. Nevšímá si jich. Vidí jen Božího Syna. Slyší jen hlas, který dává umírajícím život. Konečně se dostává k Ježíši, vrhá se Mu k nohám a volá: **Matouš 8,2 (B21)** „*Pane, kdybys jen chtěl, dokážeš mě očistit.*“ (srv. TV 164.2)

Jesus replied, "I will; be thou made clean," and laid His hand upon him. Matthew 8:3, R. V. DA 263.3

DA – Touha věků 263.3 Ježíš na něj vkládá ruku a odpovídá: **Matouš 8,3** „*Chci, buď očištěn.*“ (srv. TV 164.3)

Immediately a change passed over the leper. His flesh became healthy, the nerves sensitive, the muscles firm. The rough, scaly surface peculiar to leprosy disappeared, and a soft glow, like that upon the skin of a healthy child, took its place. DA 263.4

DA – Touha věků 263.4 S malomocným se ihned stala změna. Tělo se uzdravilo, nervům se vrátila citlivost, svalům síla. Rozpraskaná šupinatá pokožka, typický příznak malomocenství, zmizela a místo ní se objevila jemná hebká pleť, jakou má malé dítě. (srv. TV 164.4)

The work of Christ in cleansing the leper from his terrible disease is an illustration of His work in cleansing the soul from sin. The man who came to Jesus was "full of leprosy." Its deadly poison permeated his whole body. The disciples sought to prevent their Master from touching him; for he who touched a leper became himself unclean. But in laying His hand upon the leper, Jesus received no defilement. His touch imparted life-giving power. The leprosy was cleansed. Thus it is with the leprosy of sin,—deep-rooted, deadly, and impossible to be cleansed by human power. "The whole head is sick, and the whole heart faint. From the sole of the foot even unto the head there is no soundness in it; but wounds, and bruises, and putrefying sores." Isaiah 1:5, 6. But Jesus, coming to dwell in humanity, receives no pollution. His presence has healing virtue for the sinner. Whoever will fall at His feet, saying in faith, "Lord, if Thou wilt, Thou canst make me clean," shall hear the answer, "I will; be thou made clean." Matthew 8:2, 3, R. V. DA 266.1

DA – Touha věků 266.1 Kristovo očištění malomocného od strašné nemoci nám přibližuje, jak Spasitel očišťuje nitro od hříchu. Muž, který přišel za Ježíšem, byl „plný malomocenství“. Smrtelný jed nemoci se rozšířil po celém jeho těle. Učedníci se snažili zabránit Mistrovi v tom, aby na něho vložil ruku, protože ten, kdo se dotkl malomocného, se stal také nečistým. Ježíš se však vložím ruky na nemocného neznečistil. Jeho dotek měl životodárnou moc. Muže od strašné choroby očistil. Malomocenství hříchu je stejné — hluboce zakořeněné, smrtelné a lidskými silami nevléčitelné. **Izajáš 1,5.6** „⁵...Celá hlava je nemocná a celé srdce zemdlené. ⁶Od paty k hlavě na něm není zdravého místa - - samá modřina a šrám a čerstvá rána.“ Ježíš, který přišel přebývat v lidském těle, zůstal bez poskvrny. Jeho přítomnost má pro hříšníka léčivou moc. Každý, kdo Mu padne k nohám a ve víře řekne: **Matouš 8,2 (B21)** „Pane, kdybys jen chtěl, dokážeš mě očistit,“ uslyší odpověď: **Matouš 8,3 (B21)** „Já to chci. Buď čistý!“ (srv. TV 166.1)

In some instances of healing, Jesus did not at once grant the blessing sought. But in the case of leprosy, no sooner was the appeal made than it was granted. When we pray for earthly blessings, the answer to our prayer may be delayed, or God may give us something other than we ask, but not so when we ask for deliverance from sin. It is His will to cleanse us from sin, to make us His children, and to enable us to live a holy life. Christ “gave Himself for our sins, that He might deliver us from this present evil world, according to the will of God and our Father.” Galatians 1:4. And “this is the confidence that we have in Him, that, if we ask anything according to His will, He heareth us: and if we know that He hear us, whatsoever we ask, we know that we have the petitions that we desired of Him.” 1 John 5:14, 15. “If we confess our sins, He is faithful and just to forgive us our sins, and to cleanse us from all unrighteousness.” 1 John 1:9. DA 266.2

DA – Touha věků 266.2 Někdy Ježíš na prosbu o uzdravení neodpověděl okamžitě. V případě malomocného však zasáhl hned. Když prosíme o pozemská požehnání, naše modlitby nebývají vždy hned vyslyšeny, někdy nám Bůh dá dokonce něco jiného, než jsme chtěli. S prosbou o vysvobození z hříchu je tomu však jinak. Očistit nás od hříchu je v souladu s Jeho vůlí. Chce, abychom byli Jeho dětmi, a chce nás uschnout žít svatým životem. Kristus **Galatským 1,4** „dal sám sebe za naše hříchy, aby nás vysvobodil z tohoto přítomného zlého věku podle vůle našeho Boha a Otce.“ **1. Janův 5,14.15** „¹⁴A to je ta naprostá důvěra, kterou máme k němu, že když bychom o něco žádali podle jeho vůle, slyší nás. ¹⁵A vímeli, že nás slyší, *kdykoli* o něco žádáme, víme, že máme to, co jsme od něho žádali.“ **1. Janův 1,9** „Jestliže své hříchy vyznáváme, *on* je věrný a spravedlivý, aby nám hříchy odpustil a očistil nás od každé nepravosti.“ (srv. TV 166.2)

We are wounded, polluted with sin; what shall we do to be healed from its leprosy? As far as it is in your power to do so, cleanse the soul-temple of every defilement, and then look to the “Lamb of God, which taketh away the sin of the world” (John 1:29). 3SM 152.1

3SM – Vybraná poselství, 3. svazek 152.1 Jsme zmrzačení, poskvrněni hříchem; co máme dělat, abychom byli uzdraveni z tohoto malomocenství? Napni všechny své síly, nakolik je to jen možné, očisti chrám svého nitra od veškeré nečistoty a pak upři svůj zrak na Beránka Božího, **Jan 1:29** „který snímá hřích světa.“

1. Janův 1:7 ... krev Ježíše [*Krista*], jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu.

Christ is able to save to the uttermost all who come to Him in faith. He will cleanse them from all defilement if they will let Him. But if they cling to their sins, they cannot possibly be saved; for Christ's righteousness covers no sin unrepented of. 7BC 931.1

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 931.1 Kristus je schopen zcela zachránit všechny, kteří k Němu přicházejí s vírou. Pokud Mu to dovolí, očistí je od veškeré nečistoty. Pokud se však drží svých hříchů, nemohou být zachráněni, protože Kristova spravedlnost nepřikrývá žádný nevyznaný hřích.

A man is made holy, and acceptable with God, only when his unclean heart is made clean by the grace of Christ, through faith, and by obedience to words of truth and righteousness. A work of reformation and restoration must take place in every heart. RH December 19, 1907, par. 11

RH – Review and Herald, 19. prosince 1907, odst. 11 Pouze pokud Kristus svou milostí očistí poskvrněné srdce, skrze víru a poslušnost slovům pravdy a spravedlnosti, stává se člověk svatým a Bohu milým. V každém srdci musí dojít k proměně a obnově.

1. Janův 1:8-9 ⁸Řekneme-li, že *žádný* hřích nemáme, klameme sami sebe a pravda v nás není. ⁹Jestliže své hříchy vyznáváme, *on* je věrný a spravedlivý, aby nám hříchy odpustil a očistil nás od každé nepravosti.